

אדם עם כפפות באמצע הקיץ וכינון צמוד. במשך כל הטיסה הוא לא הוריד את הכפפות ולא נפרד מהכינון, גם כשהלך לשרותים. אנשים חשבו שמי

ולראו לעצמה כל הזמן. אולי זה מפריע לגברים? היא מודה שקשה לה ליצור קשר עם גברים. אנחנו כל הזמן מחוזרות. אנשים מנסים להתקרב אלי כל הזמן

קרב אלי אני מפתחת חומת מגן כדי שאנשים לא ינצלו אותי" וכתוצאה מחומת המגן היא מפספסת קשרים. "הרוגמניות אוהבות מאוד שמחזרים אחריהן. למה בליכר מחזרים כי

"קורה הרבה פעמים שאני רוצה רק סכס, כמו כל אשה. במיקרים כאלה אני מוצאת גבר שמוצא חן בעיני, ובבוקר אני אומרת לו שלום עליכם."

שהו באיש הזה לא נורמאלי, אבל אני הבנתי שזו הפרנסה שלו והוא צריך לשמור עליה טיפוט. "אותו הרבר רוגמנית. הגוף הוא כל-ידיעה נורה שלה. היא צריכה לטפח

ורוצים להיות חברתי. לא רק בגלל היופי, גם בגלל האינטלקט. אני בן אדם תרבותי. יש לי אופקים רחבים, נעים להיות איתי ואני לא מאוהבת בעצמי. כתוצאה מזה שכל הזמן מנסים להתי

אנשים אוהבים להיות בחברת רברים יפים: אוכל טוב, מכונית יפה ובחורה אסתטית, אבל מצד שני הגבר מפתח להתקרב לאשה מצליחה כמוני כי הוא מרגיש מתוסכל. כשרוגמנית מצליחה בת 18 נוסעת ברכב משלה ומשתכרת אלפי דולארים, מה ירגיש הבחור הצעיר שיוצא איתה?"

אבל הסיבה המרכזית לדעתה היא "שרוגמנית היא נחלת הכלל. לא נעים לגבר ללכת עם האשה שלו ברחוב כשכולם מסתכלים, מביטים, מעירים, היא כאילו יוצאת מרשותו הפרטית."

"אני האשה האידאלית"

היא אינה מרגישה בודדה ואפילו לא יגורו ביחד. "הזוגות הכי מאושרים הם אלה שחיים בנפרד. בשביל מה צריך להנחיק זה את זה? אם אני רוצה לקרוא וכן וזוגי רוצה לישון? יש ריקנות בלישון כל לילה עם אותו האדם במשך 20 שנה. חוץ מזה יש לי ילד נהדר, נואל, הוא תמיד צמוד אלי, כך שאני לא נמצב של אומללות נוראית כמו תמי בועמי שכל-כך רוצה ילדים."

אם רק רצעה, מספרת קארין, תוכל להתחתן מיד. "כל גבר שיוצא איתי רוצה להתחתן תוך שבוע. אני מקבלת המון הצעות נישואין. אני האשה האידאלית לגבר, אבל אני לא לחוצה להתחתן. אין בעולם הרבה נישואין מאושרים, אלא שלרוב האנשים אין אומץ לקום ולעזוב."

עם איה גבר היא רואה עצמה נשואה? "קודם כל אינטלקטואל. ש" יהיה רופא, כדי שאוכל להעשיר את הידיעות שלי. שלא יהיה מהמיקצוע שלי כדי שיהיה איוון הרדי, שיהיה חזק, מבוגר ממני, אני אוהבת גברים בעלי

תמי בן-עמי: "הכל לבי התוכנית!"

"אני לא כמו תמי, שחיה באומללות נוראית, כך קארין דונסקי. תמי נסערה כשהיא שמעה על כך. היא נחלטה בשבילי איך אני חייה אני לא יודעת מאיפה להתחיל בתגובה שללי למישפט של קארין אין בכלל אחיזה במציאות. אבל אם קארין כבר משווה בין שתינו, אני רוצה להזכיר לה שאנחנו לא באותו הגיל. ההפרש בינינו הוא 33 שנה, ועד שאני אגיע לגיל של קארין אני אוכל ללדת עוד עשרה ילדים. "עד היום הכל הולך לי למי איך שתיכננת. למי התוכנית לא הייתי צריכה להיות היום נשואה. אני אתחתן בעתיד, ואני רוצה רק להזכיר שאני בת 33. יש לי עוד שנים רבות ללדת. מי אמר בכלל שבגיל הזה חייבים להיות נשואות? קארין דונסקי!"

היום הניחה אני לא צריכה לבשל ולנקות, אני יכולה לישון עד מתי שארצה. זה אלוהי. יכולתי להתחתן עם בחור עשיר, אבל אז הייתי צריכה להיות העוזרת שלו."

גם עם הזמר איתן מסורי, החבר שלה במשך שלוש שנים, היא לא רצתה להתחתן, למרות שלדבריה הוא לחץ על נישואין. בגלל שסירבה, נפרדו. "אני עורתי לאיתן יותר ממה שהוא עזר לי. הכרתיו לו אנשים, יצאתי לו קשרים, הסכמתי לגור איתו, אבל לדיים ממנו, וחתונה? מה פתאום. לא יכולתי לראות את עצמי נשואה למישהו שהראש שלו באוויר."

לאנשי הסוסיטי, היא טוענת, אין עוד צורך בנישואין. "ככה זה באמריקה, וכעוד שנים זה גם יגיע לפה. בשביל אהבה לא צריך לרוץ לרבנות. בארץ אמרים על אשה לא-נשואה, אוי, מיסכנה! למה זה ככה? אני לא לבד, יש לי שישה חתולים."

וגם עם המין אין לאנבאל בעיות כלל וציקר. "קורה הרבה פעמים שאני רוצה רק סכס, כמו כל אשה. במיקרים חן כאלה אני מוצאת גבר שמוצא חן בעיני, ובבוקר אני אומרת לו שלום עליכם."

לפעמים היא אומרת את זה עוד לפני הבוקר, כמו במיקרה של הזמר המפורסם והנשוי שהיא הזמינה למי-סחה. "כשגמרנו, ביקשתי ממנו להתלבש וללכת, כי לא היה לי חשק לישון איתו עד הבוקר. אחר-כך הוא סיפר בעיר שניצלתי אותו."

"אני מספרת בכנות מה שאני עושה. רוגמניות אחרות בטח יספרו שהן בתולות. לפי המנטליות הישראלית אני בטח נחשבת זונה, אבל אם מישהו חושב שאני זונה רק מפני שאני שוכבת עם גבר שאני נמשכת אליו אז הוא פרי מיטיבי. הלואי שהייתי מרוויחה כמו זונה. העיקר שאני יודעת את האמת, שאני לירי."

אין לה חששות מהעתיד, "עדיף לי להיות לבד בגיל 60 מאשר לנקות קקי לבעלי הקאקער. מה זאת אהבה?" היא שואלת את השאלה הניצחית חסרת התשובה, "אני לא מאמינה באהבה."

ניסיונותיהם, שידע לפנק אותי. בחוץ אני אמנם חזקה כמו פופאין, אבל אני רוצה כחף ופינוק מהגבר שלי. אני אוהבת להיות מחוזרת נאהבת ורוצה שיחזרו אחרי כל הזמן.

ועכשיו תשאל אם הוא צריך להיות עשיר. או לא עשיר גדול, אבל צריך להיות מבוסס, אני לא רוצה אחד שירוויח 1000 שקל בחודש, ואני אצטרך לפרנס אותו. ככה מצב אני מעדיפה לגדל ילד איתו. ואחרי הכל היא מצויה. אני מאמינה שח" תונה צריכה להיות מתוך אהבה ולא מתוך כראיות. את האהבה שהיא חולמת עליה היא לא מצאה עדיין.

גם אנבאל טמיר לא מצאה. "או שהי גברים שלי היו דרעק או שהמצב היה דרעק." רוגמנית למיקרה הראשון היא אינה צריכה להביא. היו לה כבר עשרות. אני מצויה השני יש לה רוגמה טריה. "היה לי עכשיו חבר צעיר, עורר-דין מתחיל, אבל לא היה לו בכלל כסף. אז אני צריכה לפרנס אותו? אני לא רוצה עכשיו תינוק על הראש." הם נפרדו.

הגורם הכלכלי מהווה שיקול כבד. כולן מודות שאלמלא היו מבוססות אולי היו צריכות בעל מפרנס, אבל עכשיו, כשאנחנו יכולות להסתדר לבד, התלות פוחתת."

"רוצה רק סכס"

היא גבר, על פי טענה זו, תפקידו לשמש כמישענת כלכלית ותו לא. אנבאל: "אני לא צריכה גבר שיקנה לי מכונית ובית. יש לי. מי שצריכות להתחתן הן ממעמד הביניים, שצריכות את הגבר. אני לא צריכה תמיכה גברית, אני מסתדרת לבד." אנבאל, גרושתו של עורך-הדין אלי טמיר, כיום כיהונג של הזמרת אילנית, נכוחה מחיי הנישואין והיא אינה מאמינה בהם עוד. "אם אפגוש מישהו ואתאהב בו אחיה איתו, אבל לא אתחתן. מה שיש לי בראש זה לעשות כסף, כן. היא מודה, אני מאור אגואיסטית. כשאני באה

נערת-הזוהר האומללה

"נערת-הזוהר" אינה מיקצוע. אין זה גם תיאור של מראה חיצוני. זוהי הגדרה של אופי. נערת-הזוהר אינה חייבת להיות יפה, ולא כל יפהפיה היא "נערת-הזוהר". זוהי אשה המקרינה משהו מסויים, שנמצא לו בתקופות שונות שמות שונים: משיכה מינית, סכס-אפיל, כריזמה.

מריילין מונרו יפה או מכוונת?

הרי זה רק לשם ייצוג כלפי חוץ (אני מצליחה להשיג כל גבר שאני רוצה!) או לשם הבטחת רמת-מחיה גבוהה.

נערות-הזוהר הקלאסיות היו כוכבות-הוליווד בעידן-הכוכבים. הן פיארנו את טורי-הרכילות, כיכבו במסיבות חברתיות, היוו את העולם ה"סיפורים על שייקה" של העולם ה"סוערים שלהן (לא היה ולא נבראו), נישאו והתגרשו ב"שיטת הסרט-הנע."

מבחינה חברתית, יתכן ש" מילאו שלוחות חיוביות, הן הכניסו אור לחייהם האפ"רים של מאות מיליונים, הזי"נו את הפנטזיות המיניות של הגברים והמנטזיות החבר"תיות של הנשים. אך הן עצמן היו לא-אחת דיכאוניות. לא מעטות התאבדו. המיקרה המפורסם ביותר הוא זה של מרילין מונרו, נערת-הזוהר בכל רמ"ח אבריה, שהייתה אשה אומללה. היא סבלה מן הטרומות של ילדות קשה, נאנסה בנעוריה וחשבה שהיא מכוונת. היא התאבדה כנראה. ידידה היחידה היה שחקן-בייסבול מז"דקן.

נערות-הזוהר יכולה להיות אילית-מין, כוכבת-קולנוע, מלכת-יופי, רוגמנית, אשת-חברה, וגם חסרת-מיקצוע. הגברים חולמים עליה, ו" משלבים אותה בהזויות מי-ניות. הנשים מקנאות בה ומנסות לחקותה. אנשי-כל"כלה מנסים לנצל אותה. גם אלה וגם אלה אינם מעלים על דעתם כי אילית-המין היא חסרת-מין, שמל"כת-החלומות של הגברים אינה מסוגלת לקיים קשר רגיל אף עם גבר אחד. נערת-הזוהר האמיתית היא אכן חסרת-מין, חסרת-

מגע, חסרת-יכולת להתקשר ולאהוב. לפי הביטוי העממי, "היא מאוהבת בעצמה." יש בה מידה גדושה של נרקסיזם, אהבה עצמית שהיא מוקד אישיותה. בעיני פסיכולוגים מסוימים, זוהי הפרעה נפשית קשה - הפרעה שדווקא היא מהווה את סוד תיפקודה של נערת-הזוהר." נערת-הזוהר שקועה כולה בעצמה, מקדישה את מיטב זמנה לטיפוח עצמי, מסוגלת לדבר רק על עצמה. אם היא מתקשרת אל גבר,